

عنوان مقاله:

انرژی و هماهنگی معماری بومی ایران با طبیعت

محل انتشار:

نخستین همایش فناوریهای بومی ایران (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

علی نمازیان - دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

این نوشتار مروری است بر روند استفاده از انرژی هائیکه منشأ فسیلی دارند در اروپا و آمریکای شمالی بعد از انقلاب که اساس « منابع نامحدود انرژی » صنعتی، استفاده بی رویه و نامعقول از انرژی های فسیلی مختلف با تکیه بر مفهوم پیش رفت صنعت و تکنولوژی در کشورهای غربی در دو قرن گذشته بوده است. حاکم شدن تفکر مدرن و مدرن گرایی در زندگی و ساز و کار جوامع از جمله در معماری باعث بی توجهی و نادیده گرفتن معماری های غنی بومی و سنتی جوامع مختلف که قرن ها در هماهنگی کامل با طبیعت به روند تحول و تکامل خود ادامه میداد بشود. استفاده گسترده از انرژی هسته ای در دو سه دهه بعد از جنگ جهانی دوم در اغلب کشورهای غربی تأثیر منفی بیشتری بر شیوه ساخت و ساز بناها گذاشت. اقتباس و تقلید کشورهای در حال توسعه از این شیوه باعث بی توجهی بیشتر مردم به معماری بومی خود شد. بحران انرژی در سال های ابتدای دهه ۱۹۷۰ نقطه عطفی در جهان مخصوصاً در کشورهای توسعه یافته بود. این بیداری بعد از ده ها سال بی توجهی جوامع مختلف معماری از جمله دانشکده های معماری را متوجه ارزش ها و دانش نهفته در معماری های فراموش شده بومی در اقلیم های متفاوت کرد. هماهنگی معماری های بومی با طبیعت یکی از ویژگی های برجسته معماری های بومی است و معماری بومی ایران هم از این قاعده مستثنی نیست. به همین منظور در این نوشتار به دانش رفتار حرارتی بعضی از آثار به جا مانده از معماری بومی و سنتی ایران اشاره شده است.

کلمات کلیدی:

انرژی، معماری بومی، فن آوری، رفتار حرارتی، انرژی خورشید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/54150>

